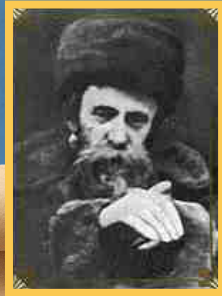

המזון בהלכה

מכתבים של גדולי ישראל ז"ע ולהבחל"ה גדולי ישראל שליט"א על כשרות הבשר שאנו אוכלים

אף שגזירת השחיטה היתה גם על עכו"ם, מכנהו הרמב"ם בשם גזירת שמד

ואף שלכאורה היתה הגזירה על כולן, אף על הגויים שלא ישחטו, והגויים ממילא לא שחטו רק היו נותרין או שאר מיתות, ואופן זה לא נאסר גם לישראל להרוג הבהמות. נמצא שבשחיטה היו כולן שוים. אפילו הכי קרי ליה הר"מ ז"ל גזירת שמד, וכן תפס בפשיטות המגיד משנה שזהו גזירת שמדא (ולא נתבאר אי גם שחיטת העופות נאסרה בגזירתם).

י. ובעיקר דברי המ"מ שפי' לכוונת הר"מ ז"ל מצוה קלה שצ"י להא דיבמות שקאי לגזירת השחיטה, ואמאי לא פי' לדבריו שקאי לערקתא דמסאני. וכמבואר בסנהדרין ע"ד. אבל בשעת גזירת המלכות אפילו מצוה קלה וכו' כי אתי רבין אר"י כו' אבל בפרהסיא אפי' מצוה קלה כו', מאי מצוה קלה א"ר בר"י א"ר אפילו לשנויי ערקתא דמסאנא, יעו"ש וברש"י ז"ל.

אבל באמת הר"מ ז"ל בפרק ה' מיסודי התורה הלכה א' - ב' - ג', לא הביא כלל דבר זה דאפילו ערקתא דמסאני, וכבר תמה עליו הכסף משנה שם. אבל נראה שהר"מ ז"ל מפרש לה כשיטת השאילתות בפרשת וארא שאילתא מ"ב, דבשעת השמד, אם יאמרו לו כפוף עצמך בפני עבודה זרה להתיר ערקתא דמסאנך שיהא נראה שאתה משתחוה לעבודה זרה, יעוין שם שאסור מדרבנן, י"ל שזה נכלל במה שכתב שם מצוה מן המצות, שלדעתו לא קארי זה רק למנהגא כשיטת רש"י. ולשיטת השאילתות הפי' מצוה קלה שרוצה להעבירו בעקיפין שיהא נראה להעולם לכל הפחות שעובר, יעו"ש ובהעמק שאלה. ועי' בע"ז ג'. מצוה קלה וסוכה שמה, ואמאי קרי לה מצוה קלה דלית בה חסרון כ"ס. (וצ"ל דקאי לשיבה בסוכה ולא לעשייתה, דהוי ג"כ מצוה מככות ח'. חטיבת עצים דסוכה ובירושלמי שמברך על עשייתה). ושם בסנהדרין ק"י: ולא שירי מצוה, וברש"י, לא מצוה ולא שירי מצוה: לא מצוה חמורה, ולא מצוה קלה, יעו"ש (ושירי מצוה כמו מסאנה דלא מעכבת).

המשך בעלון הבא

המערכות על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קוראים שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

בהמשכים

ימי החדש דבר יום ביומו ספר הגן חבר הגאון מוהר"ר יצחק ז"ל וספר דרך משה חבר הדרשן הגדול המפורסם מו"ה משה בהרב המוכיח הגדול מהר"מ הכהן. פיעטרקוב.	
בו יבואר מחז"ל כי כל שכר האדם, בריאותו, פרנסתו, אריכות ימיו ובריאות בניו. כולם תלויים בהנהגתו בקדושה בראיית עיניו	השכר והעונש בשמירת עינים
מאת הרה"ק רבי מנשה הקטן אבד"ק אוגוואר - בירור הלכה ליראי ה' בכלל ולבני תורה בחורי הישיבה בפרט, שבאו לפרק האיש מקדש. כיצד להתנהג מתחילת השידוכין עד אחר החתונה ונלוה אליו קונטרס בית רחל - על שלום בית	משנה בפרק האיש מקדש
מאת המקובל האלוקי רבי מאיר פאפריש זצ"ל, אוסף ליקוט כל מנהגי הארז"ל ז"ע. - תיקון השלח דרך סעודה מהנ"ל	אור צדיקים ודרך סעודה
הגדולות אשר עשה אדונינו מאור עינינו איש אלקים נורא מאד רוח ה' דבר בו קדוש ה' החסיד כמוהר"ר יצחק לוריא אשכנזי זצוקל"ה	שבחי האר"ז
הועתק מכתבת יד קדשו מהורח"ו זצ"ל את באות מנהגי הארז"ל	שבחי רבי חיים וויטאל
הוא קבוצת אמרים מהש"ס והרבה ספרים הקדושים סגולת המצות להצלחה	פתורא דאבא זר זהב
להרשב"י וזוהר הקדוש. מלוקט מספרי ברסלב	ליקוט עיני ל"ג בעומר
מבעל מחבר ספה"ק רזא מהימנא וספר יסוד יצחק, וספר אותיות דר' יצחק וספרא. סאקאלאיוקא, שנת תקמ"ד	הליכות עולם
לקוטי בתר ליקוטי לפי סדר הא-ב, מזוהר הקדוש ומזוהר חי, אור החמה, זהרי חמה, מקדש מלך, כסא מלך ומשאר ספרים, מבעל מחבר ספר פתוד"א. ירושלים תרע"א	מאורי ציון
הוא הקדמה ודרך לעץ חיים, מלא יראת ה'. דברים מתוקים. שבעתים מזוקקים, הלבבות מלהיבים לעבודת אלוקים, לסור מוקשים, ולהדבק בדרך	סור מרע ועשה טוב מורה דרך לעץ חיים

יובל שנים של פעילות המערכה

50

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

מהרידב"ז

ומהרב הראשי דארצות הברית הרה"ק רבי יעקב יוסף הערמאן זי"ע
שמסר נפשו על הכשרות, ומתוך האיומים שאיימו על חייו
והצרות שהיו מנת חלקו בימים ההם, נפל למשכב עד לפטירתו.

שעה, לסוף נאבד כנ"ל, וזהו בחינת (ירושלמי תענית פרק ב' הלכה א') ארך אפים לרשעים, כי הרוח הנשימה, הוא בבחי' ארך אפים, והיינו מאריך אפי' וגבי דיליה, כי אף שלפי שעה הרוח גדול ותקיף, בחי' מאריך אפיה, אך לסוף גבי דיליה כנ"ל, ועל כן נקראים ישראל (ישעיה נ"ד) עניה סוערה, כי הם עכשו תחת ממשלת עשו איש שעיר, בחי רוח סערה הנ"ל, אך הדבוק בצדיקים, מקבל הרוח חיים, שלימות החסרון, מהצדיק והרב דקדושה. (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן ח', ראיתי מנורת זהב).

הגאולה לא תהיה עד שימחו הערב רב מהעולם

בזוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כ"ו): סוף סוף בְּזַמְנָא דְעַרְב רַב מְעוֹרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל לִית קְרִיבו וְיַחְדָּא בְּאַתְוֹן שֵׁם יְדוּד, וּמִיָּד דִּתְמַחֹן מְעַלְמָא אֲתָמַר בְּאַתְוֹן דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (זכריה יד) בְּיֹם הַהוּא יִהְיֶה יְדוּד אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

סוף סוף בְּזַמְן [הגלות] שְׁעַרְב רַב מְעַרְבִים בְּיִשְׂרָאֵל, [סוף סוף בזמן שהערב רב מעורבין בישראל], אִין קַרְבָּה וְיַחְדוּד בְּאוֹתִיּוֹת שֵׁם הוֹי"ה. וּמִיָּד שִׁימְחוּ מִהַעוֹלָם, [וכשהערב יאבדו מן העולם] נֶאֱמַר בְּאוֹתִיּוֹת שֵׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (זכריה יד) בְּיֹם הַהוּא יִהְיֶה הוֹי"ה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. [ואז יהיה שפע רב לישראל, כי אין יחוד שלם טרם שנמחה הערב רב מן העולם (סולם, שם)].

רק בני ישראל שייכים להקב"ה שהוא שם הוי"ה

וּבְגִינִין דָּא אָדָם דְּאַנּוֹן יִשְׂרָאֵל אִית לוֹן יַחְדָּא בְּאוֹרֵייתָא דְאַתְמָר בְּהַ (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ. וְאִיהִי מְטְרוֹנִיתָא מְלֻכּוֹת. דְּמִסְטָרְהָא אֲתַקְרִיאָו יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים.

וְלָבָן אָדָם, שְׁהֵם יִשְׂרָאֵל, [כמו שאמרו בגמרא יבמות (דף ס"א.)] אַתְּם קְרוּיִם אָדָם וְאִין אַוּמוֹת קְרוּיִם אָדָם, וּבִיאֹרוֹ עַל דְּרַךְ הַסּוּד שֶׁרַק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׂיכִים לַהֲקַבְּ"ה (זעיר אנפין) שֶׁהוּא שֵׁם הוֹי"ה בְּמִלּוּי אֲלָפִין בְּגִימְטְרִיהַ מ"ה [45] כְּגִימְטְרִיהַ אָדָם] יֵשׁ לָהֶם יַחְדוּד בְּתוֹרָה, שְׁנֶאֱמַר בְּהַ (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ, וְהִיא הַגְּבִירָה מְלֻכּוֹת, שְׁמַצְדָּה נִקְרָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים.

אין יחוד עד שערב רב ימחו מהעולם

... דְּלִית יַחְדָּא עַד דְּעַרְב רַב יִתְמַחֹן מְעַלְמָא.

בְּשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ: ... שְׁאִין יַחְדוּד עַד שְׁעַרְב רַב יִמְחוּ מִהַעוֹלָם. [מבואר בספרים הקדושים ובפרט בספרי הגר"א זי"ע שאחר ארבע גליות בדור האחרון

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

הגונה ביותר, ובאופן זה קיבל ר' ימיש עליו להיות שוחט בבערלין.

מד) הוסכם שביום שלישי הבא לטובה, בשעה שבע בבוקר יתחיל ר' ימיש לשחוט בשעה טובה ומוצלחת.

מה) ביום השלישי בשעה המיועדת השוחט איננו עוברת עוד שעה ועוד שעה ועדיין השוחט איננו. כל בית-המטבחים, על פועליו, מאות נכרים, עמדו הכן לרגע שהשוחט יתחיל פעולתו, אבל עדיין הוא איננו.

מו) בעל המטבחים כבר הי' אובד עצות, פה עומד הכל הכן והשוחט איננו, וזה גורם לו הפסד גדול. מיד נסע לבית השוחט לברר מה קרה, האם רק איחר לקום או ח"ו משהו יותר רציני.

מז) בהגיע הבעל-בית לבית השוחט, הוא פונה אליו במרירות: היתכן כזאת! כל המפעל עומד הכן לקראתו ואיך יכולים לעכב מפעל אדיר כזה על מאות פועליו?

מח) השוחט מתנצל לפני הבעל-בית באומריו: בעל-בית יקר, אתם לא יודעים מה קרה? קמתי השכם בבוקר, שהי' מוכן לזמן התחלת השחיטה. אך עם פתיחת עיני אני מרגיש שידי הימנית משותקת לגמרי. אין לי שום הרגשה בה. אין לי שום מושג מה קרה.

מט) בעל המטבחים לקח מיד את ר' ימיש השוחט לבית החולים הכי גדול באיזור והזעיק המומחים הכי גדולים בשדה זה. גם הזעיק מומחים גדולים מקרוב ומרחוק. כסף לא נחשב אז אצלו לכלום.

נ) הרופאים בדקו את יד השוחט ועשו בדיקות מיוחדות וקבעו אחר כך שיד השוחט מורעלת ומתחילה להרקיב; כדי להציל חייו מוכרחים להוריד את כל היד הימנית, אחרת אין תקווה לחייו.

נא) השוחט ר' ימיש לא רוצה לשמוע בעצת הרופאים ועומד בתכיפות על דעתו לא לעשות שום פעולה. הוא מקווה שבעה"ת זה יתרפא מאליו.

נב) ככה נשאר השוחט ר' ימיש בבית החולים במשך שלוש שבועות. במשך כל הזמן ביקרו אותו אנשי העיר. משראו הרופאים שאין ביכולתם לעזור להשוחט, שלחו אותו הביתה.

נג) בכל יום ויום ביקרו אותו אנשי העיר שונים. השוחט היה עצוב מאוד ממה שקרה אתו, אך הבלוג על יגונו ולא סיפר למבקריו מה שבלבו. הוא קיבל כל אדם בספר פנים יפות. גם ילדי העיר בקרו אותו ואיחלו לו רפואה שלימה, וככה עברו כמה שבועות.

המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

אמרתי להרב פרידמאן כי הכל שקר וכזב, ואני זוכר בע"פ הטלפון של הרבי מקיוויאשד, וגם רציתי לטלפן אליו תיכף ומיד כדי שיוכל הרב פרידמאן לשמוע מפיו של הרבי מקיוויאשד כל הדברים הללו, ולא רצה בשום אופן לדבר איתו בטלפון.

אמרתי לו, ואם אביא לכבודו כתב מהרבי מקיוויאשד, יאמין לי מע"כ, וענה לי - כן.

טילפנתי תיכף ומיד מלונדון להרבי מקיוויאשד, ומובן שתיכף הכחיש כל הסיפור הבדוי הנ"ל, ואמר לי שהכל שקר וכזב, ובקשתי ממנו שיעלה על הכתב מה שאומר לי בעל פה.

המשך בעלון הבא

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים
שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

תראו: כאן יש לי מכתב, ראש המנקרים כותב לראב"ד, מה הוא כותב - אתם חושבים - הוא כותב כך לראב"ד, כפי שאנו שומעים מה מה שקורה בארצות הברית שמוכרים ממש חלב, הולך להם בחיים, ואותו ר' אברהם הגיע לכאן, וזה דבר חמור? (הוא הולך ללמוד ניקור, אתם שומעים מה שהוא כותב, הוא מספר לי שהם טלפנו אליו בסודי סודות שלא יספרו זאת לאותו רב - הדבר חייב להישמר בסוד. שוב מסר הרב מלאכי שקיבל טלפון מהרב בלום שאביו הרב מקאשוי, דבר זה צריך לשמור בסוד, שהרב לייטנער יופיע כאן ביום א' פ' ראה במטרה לקבל פה אישור, על סמכות ידי ניקור, שיסמוך שם את המנקרים באמריקה, שהם יודעים את הניקור אע"פ שאינם יודעים. ויש שם באמריקה מי שאינם רוצים הניקורים, הרב לייטנער הבטיח - שם לקצבים - שהוא יביא להם היתר על הבשר עם החלב שאינם מנקרים, את הכל יביא לשם הרב לייטנער, הוא קיבל על עצמו שלא - ווינא: מלה אחת).

הרב דסיגעט ממשיך: אני רוצה שתשמעו אותי. (כולם מדברים, ונשמע קולו של הרב דסיגעט וממשיך): תראו לפחות מה שהם דורשים, אלו שכותבים הוא כותב כך, שהוא הזהיר אותנו, כן כתוב שם עוד, הוא ביקש ממני, הרב מלאכי השתדל שאף אחד מהרבנים מהבי"ד לא יתקשר, וששום שיחה לא קיימו עם הרב ממאנטיוועדע - הוא היה שם בחרם חלילה, אסור לדבר עמו - כל הרבנים לא ידברו עמו, ואז הם ביקשו מהבי"ד שיתן מכתב שכל הסדר כפי שהם עושים הוא טוב, וכי כל שהם אומרים נכון, ובכך יחסלו את הרב לייטנער. (אחד שואל) תשובה: הרב גד'ל רוצה הרי להנהיג כאן את הדרך הזה, זהו זה, ר' משה ארי' שלח לי את המכתב, מספרים סיפור, הם אינם מכחישים זאת, ההיפך אני שמעתי היום שכבר צלצלו אליו שהוא יגיד שזה כלל לא מתחיל ולא נגמר כל הסיפור, הוא יהודי ישר, איזו מהפכה (זעקות מכל הצדדים, ונשמע קול, רבה של סיגעט ממשיך): מה אני רוצה להגיד לכם בקיצור, זהו מאה אחוז, אין שום ספק שהם תכננו במשך 6 חדשים לצאת עם דבר כזה שאוכלים כאן חלב, חלב דאורייתא ואחוריים, ומה התכלית של כל העלילה הזו מה יש להם מכל זה אין לי כל מושג.

הרב מפאפא: 1 השמיעה שלי חלשה, ובאתי לכאן, אל תזכור לנו עוונות ראשונים, מאי דהווה הווה, אם עשו עבירה בהוצאת שם רע או לא, לא נדון בזה עכשיו, השאלה היא כאן מה לעשות מכאן ולהבא, אך העבירות שעשינו בעבר בואו נעמיד את זה מאחור ונדון על העתיד.

מכתבים למערכת

ממאכלי פיגולים, הפוגמים את הנפש כמאמרם ז"ל עה"פ ונטמתם בם, ונטמטם בם, ובפרט במה שהאריך להרחיק את הקטנים מחלב עכו"ם ומהתוצרת "סימילאק" שמאכילים בהם את הקטנים. וידוע מה שדרשו חז"ל (מס' סוטה דף י"ב ע"ב) עה"פ את מי יורה דעה וגו' לגמולי חלב ולעתיקי שדים (ישע"י כח, ט) לענין מנאת עכו"ם שאסור לפטם בה את התינוקות, וכן קיי"ל להלכה בשו"ע יו"ד סי' פ"א סעיף י"ז ברמ"א וש"ך שם כי חלב גוי' מפטם את הלב, וזיקו לו בזקנותו. ומה"ט כ' בתשו' בית יהודה חיו"ד סי' מ"ה דאפי' לקטן בן יומו אסור להאכילו חלב טמא. ואפי' באיסור דרבנן יש ליהדר וכמ"ש הפר"ח סי' קט"ז סקי"א. וע"ע מש"כ בזה מרן הגאון חת"ס (חאו"ח סי' פ"ג) ותשו' שו"מ קמא (ה"א סי' ר"ו) והש"ך והפר"ח שם סי' פ"א כ' דאפי' במקום חולי שאב"ס אסור להאכילם חלב טמא (וכתב שמחמת כי בזמנינו אלו אין נוהגין בזה, רוב בני יוצאים לתרבות רעה, והמה עוי פנים שבדור, ע"כ, ומה נעני אנן אבתרי' בדור פרוץ זה, דחצוף כולי האי וד"ל) וכש"כ ומכש"כ דברים אסורים מה"ת. ועיי"ז

המשך בעלון הבא